

мрвица 7 котарица. А оних што су јели бијаше око четири хиљаде; и отпусти их. И одмах уђе у лађу са ученицима својим, и дође у предјеле далманутске.

Четрнаеста среда. Марко 8.11-21

У оно вријеме, изиђоше фарисеји к Исусу и почеше се справљати с њим, и кушајући га, искаху од њега знак са неба. И уздахнувши духом својим рече: Зашто род овај знак иште? Заиста вам кажем: Неће се дати знак роду овоме. И оставивши их уђе опет у лађу, и отиде на ону страну. И заборавише ученици његови узети хљебове. И немаху са собом у лађи до један хљеб. И опомињаше их

говорећи: Гледајте, чувајте се квасца фарисејскога и квасца Иродова. И размишљаху, један другоме говорећи: То је што хљеба немамо. И разумјевши Исус рече им: Зашто мислите да је то што хљеба нема-те? Зар још не схватате нити разумијете? Зар је још окамењено срце ваше? Имајући очи зар не видите, и уши имајући зар не чујете? И не памтите ли, кад оних 5 хљебова разломих на пет хиљада, колико пуних котарица комада накуписте? Рекоше му: 12. А кад оних седам на четири хиљаде, колико пуних котарица комада накуписте? А они рекоше: 7. И рече им: Како не разумијете?

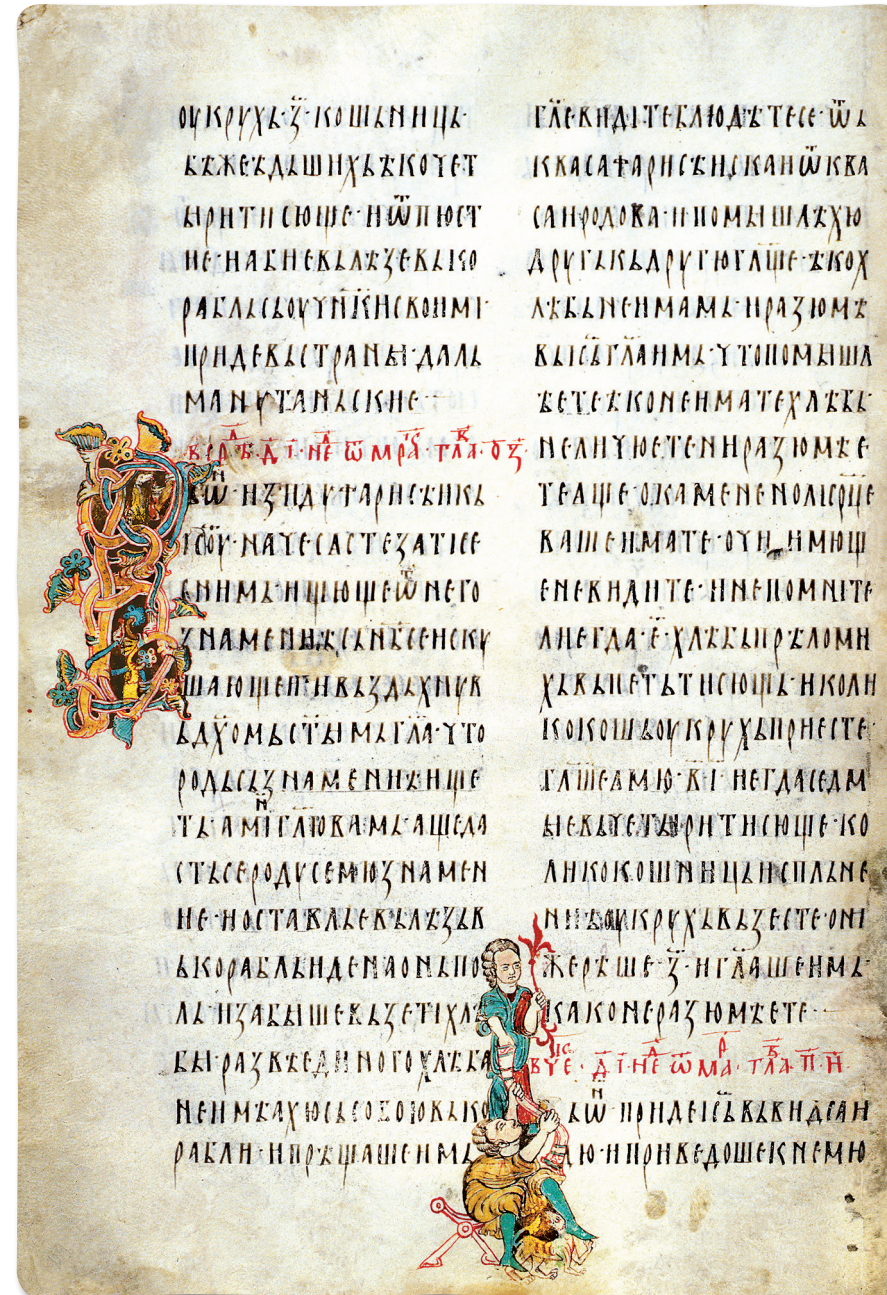
Четрнаести четвртак. Марко 8.22-26

У оно вријеме, дође Исус у Витсаиду; и доведоше к њему

139. Слово В, стр. 129 л, fol. 65 v, 118 mm

140. Слово В, стр. 129 д, fol. 65 v, 121 mm

Мк 8.23-24: И узевши за руку слијејоѿа, изведе га изван села, и ѿлунувши му на очи, положи руке на њега и заишша га види ли шћю. И он ѿоледавши рече: Видим људе да иду као дрвеће. Н. П. Кондаков и Л. Мирковић су мислили да приказане личности

СЛЪПА НМОЛѢХУНДАНКОСН
 ЕТЪ НЕМЪ ЗАРОУКН СЛЪПАГО
 НЗКЕНВЪЛНЗЪКЕН НПЛЮ
 НЮНЛОУНЕГО НВЪЛОЖНР
 ОУЦЕНАМЪ КЪ ПРАШАШЕНА
 ЦЕУТОВНАДІТЪ НКЪЗРЪВЪ
 ГЛЪШЕЗРЮАКЪКЪ НКЪКОДРЪ
 КОБНЖДЮХОДЕШЕ ПОТОМЪ
 ЖЕНАКНВЪЛОЖНРУЦЕН
 АОУНЕГО НСТКОРННПРОЗЪ
 РЪТННОУТКРЪДНІЕ НКЪЗ
 РЪВЪКЕСКЪТЪЛО НПОСЛА
 НКЪДОМЪЕТОГЛЪЕ ННОУКЪ
 СЪКННДН ННПОКЪЖДЪН
 НКОМУЖЕКЪКЪСН

ЖЕШЪКЪШАВЪРЕНМЪНЛІ
 БОУКОПРЪЖДЕПРНШЪДЪ
 ОУСТРОНТЪКІА НКЪКАКОА
 СТЪННІАНОШІНЪУЛЪТЪ
 ЦЕМЪДАМНОГОПОСТРА
 ЖДЕТУОУПННУДЖЕТУН
 НЪГЛЪЮКАМЪДЖКОННЪ
 ПРНДЕ НСТКОРНШЕАМУ
 ЕЛНКОХОТЪАШЕ ЖКОЖЕ
 ЕСТЪПНІАНОШНЕМЪН
 ПРНШЪДЪКЪОУТЪНКОМЪН
 КІАДЪНАРОДЪМНОГОНОН
 ХЪ НКННЖННІКНСТЕЗ
 АЮШЕЕСІННМН НАКНЕ
 ВЪСНАРОДЪКНДЖКШЕОУ
 ЖАСОШЕЕСЕ НПРНХОДЕШЕ
 ЦЪЛОКАХЮН НКЪПРОСНІКЪ
 ПНЖННІКН ТТОСЪТЕЗА
 ЕТЕСАВЪСЕКЪ

К П Е . А Т Н Е . Ѡ М А . Т Л А . П Н

К П Е . А Т Ѡ М А . Т К Е З

Л Ш Г Л А І С І НАРОДОМЪ НОУ
 УНКОМЪСКОМЪНАМОН
 СЪКОКЪСЪДАЛНШНСЕДЪ

слијепа, и мољаху га да га се до-
 такне. И узевши за руку слије-
 пога, изведе га изван села, и плу-
 нувши му на очи, положи руке на
 њега, и запита га види ли што. И
 он погледавши рече: Видим људе
 да иду као дрвеће. И потом опет
 метну му руке на очи, и учини да
 прогледа: и исцијели се, и видје
 све јасно. И посла га дому њего-
 вом, говорећи: Нити улази у село,
 нити казуј коме у селу.

Четрнаести петак. Марко 9.10-16

У оно вријеме, задржаше ријеч
 Исусову у себи, питајући је-
 дан другог: Шта то значи васкр-
 снути из мртвих? И упиташе га:
 Зашто говоре књижевници да нај-
 прије Илија треба да дође? Он,

тад, одговарајући рече им: Када
 Илија прво дође, све ће уредити; и
 како је написано за Сина Човјечи-
 јега да треба много да пострада и
 да унижен буде? Али вам кажем да
 је и Илија дошао, и учинише с њим
 шта хтједоше, као што је писано за
 њега. И дошавши ученицима сво-
 јим, видје народ многи око њих и
 књижевнике гдје расправљају с
 њима. И одмах видјевши га, сав на-
 род задиви се и притрчавши, по-
 здрављаху га. И упита књижевнике:
 Шта то расправљате с њима?

Четрнаеста субота. Матеј 23.1-12

У оно вријеме, рече Исус наро-
 ду и ученицима својим: На
 Мојсејеву столицу сједоше

празне рог изобиља. Међутим, таква илустрација не би била у складу са текстом, у
 ком се описује Христово исцељење слепог у Витсаиди. Примереније је помислити да
 фигура која седи са псом крај ногу представља оболелог – будући да је то био чест
 начин приказивања слепог у средњовековној уметности. Предмет чије крајеве придр-
 жавају учесници радње јесте убрус, који је слепи носио око очију док није прогледао.
 – Ј. Ковачевић, „Око Мирослављевог јеванђеља“, стр. 95–96

141. Слово В, стр. 130 л, fol. 66 r, 92 mm

142. Слово В, стр. 130 д, fol. 66 r, 92 mm